

Madonas dekanāta – Alūksnes, Cēsaines, Ērgļu,
Gulbenes, Jaunkalsnavas, Lubānas, Madonas,
Pļaviņu Romas katoļu draudžu – izdevums

2023
MARTS

Kāpt kalnā

*“Viņš tos uzlūkoja
un sacīja: “Kā tad ir
rakstīts: akmens, kuru
namdari atmetuši,
kļuvis par stūra akmeni.””*

(Lk 20, 17)

JĒZUS KRISTUS KĀ ZĪME

Izdzīdams no tempļa tirgotājus, pielietodams spēku, Jēzus nevērsas pret cilvēkiem, kas nodarbojas ar tirdzniecību un naudas mainīšanu. Jēzus, sekojot praviešu darbībai, vērsas pret tempļa kultu kā tādu. Uztverot to kā pravietisku žestu, jūdi jautā: „Kādu zīmi tu mums rādīsi?” Tikai pēc Jēzus nāves mācekļi sapratīs Viņa atbildi. Ar savu nāvi pie Krusta un augšāmcelšanos Jēzus pats kļuvis par Zīmi. „Jeruzalemē daudzi ieticēja Viņa vārdam, redzot brīnumus, ko Viņš darīja, bet pats Jēzus viņiem neuzticējās... jo zināja, kas cilvēkā slēpjas.” Jēzus neuzticēšanās pārsteidz vairāk nekā Viņa agresīvā rīcība, bet tā kļuvis saprotama tad, kad šie paši cilvēki sauc: „Sīt Viņu krustā!” Vai šodien Viņš var mums uzticēties?

Redzot brīnumus, cilvēki sajūsminājās un sekoja Jēzum. Savā ikdienas dzīves pelēcībā, rūpēs par dienišķo maizi un slimībās, kas viņus nomāc, viņi saskatīja jaunu cerību. Jēzus darīja brīnumus, spēja pielietot spēku un kļūt par autoritāti. Pūlis vēlējās sev jaunu ķēniņu, kas izpildīs viņu vēlmes, nodibinās taisnību un kārtību, atbrīvos no romiešu jūga.

Vai mēs nedomājam līdzīgi? Kāpēc Viņš neievieš kārtību šajā pasaulē, kāpēc tik daudz ir jaunuma un netaisnības? Kāpēc mums jāslimo, jāpiedzīvo nelaimes, grūtā darbā jāpelna dienišķā maize? Ja Viņš netiek galā ar mūsu dzīvi, vai Viņš ir Dievs? Mēs vēlamies, lai Dievs sekotu mūsu izpratnei par vērtībām, un no šīm

vērtībām un fantāzijām mēs radām sev Dievu, bet Dieva Sirdi aizskar mūsu nepazinātās slāpes pēc mīlestības, mūsu patiesā nabadzība un nožēlojamais stāvoklis.

Mēs esam tik grēcīgi, ka esam pazaudējuši spēju milēt. Jēzus top ļaužu atstāts, nabags starp nabagiem, piekalts Krustā kā slepkava starp slepkavām, apsmiets, nesaprasts. Vai tāds nav mūsu Dievs arī šodien?

Viņš nokāpj cilvēciskās pieredzes viszemākajā vietā, Viņš sevi padara par „neko”, ieņem pēdējo vietu vienīgi mīlestības dēļ. Dievs uzņemas Krusta ceļu, lai padarītu sevi tikpat nabadzīgu kā mēs, jo Dievs ir mīlestība un nekas cits, kā vienīgi mīlestība.

Pie Krusta visas cilvēciskās izpratnes par Dievu

tika padarītas bezjēdzīgas. Jēzum mirstot, eksistēja vairs tikai mīlestība, un tā triumfēja, Viņam augšāmceļoties no mirušajiem. Jēzus atklāj patiesību par Tēvu. Viņš pats kļūst par Zīmi patiesai pielūgsmei. Viņš atklāj, ka mūsu nelaimju cēlonis ir grēks, to, ka slimības, nabadzība un nāve ir tikai grēka sekas. Viņš vēlas, lai mēs ieskatītos savās sirdīs, kas ir pazaudējušas spēju milēt.

Tāpēc Jēzus iet Krusta ceļu un aicina mūs sekot Viņam, jo tas ir ceļš uz patiesu pielūgsmi, ceļš uz vienīgo patieso Templi, kas ir Kristus Miesa, Viņa svētā Baznīca.

**Priesteris
Māris Ozoliņš**

KRISTIEŠU VIENOTĪBAS NEDĒĻAS IEGUVUMI

Uz Kristiešu vienotības nedēļu Madonas pusē gribas atskatīties, kā uz kārtējo labas gribas žestu, kas uzlabo savstarpējo sapratni un sadarbību. Katra nedēļas diena deva savu īpašo pienesumu kopējā Vienotības nedēļas noskaņā. Viens no aktīvākajiem organizatoriem un dalībniekiem te bija mācītājs Valdis Strazdiņš, kas kopā ar Kalna skolas kopienu noorganizēja klātienē tikšanos Kristiāna Dāvida pamatskolā un aktīvi piedalījās arī pārējās tikšanās reizēs, tostarp viesojās slavēšanas vakarā Rīgā, svētā Alberta baznīcā. Viņš noslēgumā pauda domu, ka ikgadējā kristiešu vienotības nedēļā mēs, draudzes, mācījamies dzīvot sadraudzībā un žēlastībā.

Otra klātienē tikšanās notika Lazdonas luterāņu baznīcā, par ko īpašs paldies jāsaka mācītājam Viesturam Rikveilim ar komandu. Tikšanās neformālajā daļā notika interesanta dalīšanās par luterāņu un pareizticīgās ģimenes savstarpējo toleranci un cieņpilno līdzaspastāvēšanu. Radās vairākas idejas, kā kristiešu starpkonfesionālo sadraudzību attīstīt. Inese Elsiņa noslēgumā izteicās, ka, satiekoties klātienē, starp kristiešu brāļiem un māsām jūtama liela sirsnība, jo cits citu jau esam iepazīnuši. Brīnišķīga ir ideja par Jāņa Pommera piemiņas godināšanu kopīgi ar pareizticīgajiem brāļiem un māsām. “Lūgšanām ir liels spēks, taču gribētos, lai cilvēku loks, kas draudzēs nav vienaldzīgi un

iestājas par vienotību, paplašinās,” viņa pauda.

Lai arī savā baznīcā klātienē ekumeniskās lūgšanu nedēļas aktivistus uzņēma arī Cesvaines prāvests Jānis Vilaks. Toties Ērgļu un Vestienas luterāņu draudžu mācītājs Ivars Cišs, Madonas septītās dienas adventistu draudzes mācītājs Agnis Bērziņš, kā arī priesteris Ingars Stepkāns kristiešu vienotības nedēļas lūgšanas novadīja tiešsaistē.

Priesteris Ingars minēja, ka Alūksnē ir laba starpkonfesionālā sadarbība un dialogs starp konfesijām. Tieša pieslēgšanās dievkalpojumiem diemžēl esot apgrūtināta, kaut šķēršļu pārvarēša-

nu var risināt.

Agris Bērziņš uzsvēra, ka mums visiem ir vajadzīga Dieva žēlastība un taisnīgums, jo mums pašiem to nav. “Ir jauki pilsētā sastapties ar dažādu konfesiju kristiešiem, ar kuriem sabiedrībā kopīgi varam nest morāles vērtības – iestāšanos par ģimeni un savstarpējo attiecību kultūru,” – pauda mācītājs.

Turpināsim lūgties cits par citu, gaidīsim kopējo ekumenisko Krusta ceļu Lielajā Piekdienā, kas šogad ir 7. aprīlī, un, iespējams, vēlāk būs arī kopīgs svētceļojums uz Praulienas pagasta “Izessalām”, kas ir Pareizticīgo baznīcā kanonizētā svētmocekļa Jāņa Pommera dzimtās mājas.

Aivars Zariņš

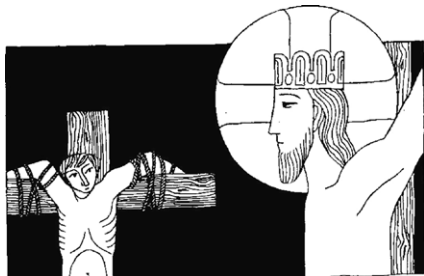

KRUSTACEĻŠ KĀ LIECĪBA

Kopš bērnības Lielā gavēņa laiks saistās ar to, ka baznīcā tiek dziedātas "Rūgtās asaras" un pa baznīcu iets Krustaceļš. Tieši šī iešana, vai tā būtu pa baznīcu, pilsētu, sakrālo laukumu vai citu vietu, Krustaceļa lūgšanai piešķir tādu kā "odziņu", ja var tā izteikties.

Parasti šī Krustaceļa lūgšana nav individuāla, bet to kopā lūdzas vairāki cilvēki, izmantojot apceres (meditācijas) un lūgšanu tekstus un lūgšanu grāmatīņām vai pašu sagatavotus tekstus, vai pat runājot vienkārši vārdu, ko Dievs ir devis sirdī.

Tas, ka Krustaceļa lūgšanā ir ietverta arī apcere, meditācija un īpašs lūgšanu nodoms, ir Baznīcas apstiprināta forma jeb kārtība, bet saturs nav strikti iekalts Baznīcas likumu grāmatā, tiek dota brīvība, lai arī Svētais Gars var runāt caur katru Baznīcas locekli. Tādēļ arī draudze vai citi cilvēki, kuri piedalās, var savstarpēji bagātināties, kad Krustaceļā, visās četrpadsmit apstāšanās vietās, mēs dalāmies ar vārdu.

Mani personīgi vienmēr ir uzrunājis tas, ka Madonas draudzē ir tradīcija, ka Krustaceļu katru reizi sagatavo un vada kāda atsevišķa grupa – vai tie būtu seniori vai bērni, vīri vai koris – tas vienmēr uzrunā un paver jaunu attēlu uz it kā tik zināmo skatu.

Visbeidzot – Krustaceļa lūgšanas universālumu un spēku mēs varam piedzīvot, kad piedalāmies ekumēniskajā Krustaceļa lūgšanā pa pilsētas ielām, kad ap vienu krustu pulcējas un vienam krustam seko dažādu konfesiju

pārstāvji un vienkārši labas gribas cilvēki. Tad Kristus ciešanu un sāpju konkrētie mirkli ceļā tiek sasaistīti ar konkrēto vietu vai māju, vai iestādi pilsētā, tādā veidā arī mūsu laicīgo dzīvi un nodarbes vairāk cauraužot ar Kristus krusta žēlastību. Un, protams, arī mūsu personīgā dalība šādā publiskā Krustceļā ir mūsu bezvārdu liecība mūsu draugiem, kaimiņiem, kolēģiem, skolas biedriem.

Dāvis Ozoliņš

KULTŪRAS NOTIKUMS "BAZNĪCU NAKTS"

Ir sākusies reģistrēšanās garīgās kultūras notikumam "Baznīcu nakts" un "Atvērto baznīcu" diena. Šogad tie norisināsies sestdien, 27. maijā. Draudzes savus dievnamus pasākumiem varēs reģistrēt līdz 15. maijam, aizpildot tiešsaistes anketu.

"Baznīcu nakts" 27. maijā notiks no pulksten 18 līdz 24, taču pasākuma rīkotāji aicina dievnamu durvis vērt jau no rīta, pievienojoties pasākumam "Atvērto baznīcu diena". Pasākumu tēma šogad ir "Dzīvība", tai iedvesma gūta Jāņa evaņģēlija vār-

dos: "Es esmu nācis, lai tām būtu dzīvība un būtu pārpārēm." Šie vārdi mudina uz sarunām un pārdomām par cilvēka dzīvības cieņu, kā arī svētumu un mērķi, īpaši apstākļos, kad Ukrainā norisinās karš un miers Eiropā ir apdraudēts.

Pasākuma ietvaros pulksten 12, 18 un 22 "Baznīcu nakts" rīkotāji aicina skandināt dievnamu zvanus. Tradicionāli pulksten 21 visi vienosies kopīgā lūgšanā "Tēvs mūsu".

Redakcija

GAVĒNIS. KĀ TO IZDZĪVOT?

Vai gavēnis ir vienmēr par atteikšanos? Varbūt šoreiz mūsu gavēnis var būt par piekrišanu – piekrišanu Dievam, "jā" teikšanu Viņa aicinājumam, citu cilvēku saucienam un pasaulei.

Mēs esam pieraduši doties savā iekšsvētceļojumā – lielās pārdomās, apdomāt dzīvi, sevi, to, ko darām vai nedarām, bet varbūt ir pieņācis tāda gavēņa laiks, kurā ļaujām Dievam un pasaulei pārādīt virzienu, kurp iet? Nevis neēst saldumus, bet pamanīt, kas uztrauc kaimiņa sirdi. Neatteikties no TV un interneta, bet izmantot to kā rīku, lai rastu iespējas palīdzēt kādam. Nevis izlietot nau-
du sīkumiem, bet gan kāda cita vajadzībām. Nevis nodoties klusām pārdomām, bet skaļai sirdssarunai ar tuvāko. Varbūt tieši šim gavēnim jābūt vairāk par atvērtību, nevis noslēgtību?

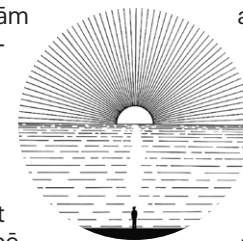
Pāvests Francisks teicis: "Ticību var izplatīt vienīgi ar liecību, un tas nozīmē mīlestību. Ne ar savām idejām, bet ar Evaņģēliju, kas dzīvē ieviests un iedzīvināts mūsos Svētajā Garā. Pastāv it kā sinerģija starp mums un Svēto Garu, un tas noved pie liecības."

Šis gavēnis var būt labs laiks, lai Dieva attiecības ar mums veidotos caur citiem un citiem – caur mums. Kluso celli vajag mums visiem, bet klusums ir kas vairāk par fizisku klusumu. Mūsu saruna var būt klusa un sirdssilta. Mūsu viesošanās pie līdzcilvēkiem var būt klusa. Varbūt

apmeklēt kādu veco ļaužu namu vai vientuļo cilvēku un nevis citēt Evaņģēliju, bet ļaut Dievam caur mums runāt vienkāršākiem vārdiem? Pieļauju, ka ar savu spriediņošanu citreiz varam izjaukt Dieva kluso mirkli ar līdzcilvēku caur mums. Varbūt gavēnis ir tas laiks, kurā mācīties būt par šo Dieva kluso telefonu, Dieva

vēsmu, nevis skaļiem vārdiem, skaļu atteikšanos no kaut kā? Kāda jēga atteikties no gaļas, bet būt mīlestības trūkumā attiecībā uz otru? Kāpēc turpināt neizrūnāties ar cilvēkiem un krāt aizvainojumu, bet tā vietā neēst šokolādi vai neklausīties mūziku? Ne uz to, manuprāt, mūs aicina Dievs. Saklausīsim šajā gavēni to, ko Dievs vēlas caur mums panākt un atgādāsim sev, ka arī gavēnis nav tik daudz par mums, kā par Dievu.

Diāna Lozko

VĒLOS SKANOŠU KLUSUMU DVĒSELĒ

Gavēņa laiks nospiež pauziti dvēselē skanošo melodiju daudzveidībā, un iedegas sarkana lampiņa – mazliet klusāk soļus spert. Iepauzēt – skanošo klusumu klausīties un tad to izdziedāt Dieva Godam.

Dvēseles klusuma melodiju, lai klausītos, Tev nepieciešama liela TICĪBAS UN PATIESUMA IZJŪTAS DROSME. Tā kā apustuļiem, kad jūra vētrā, bet Jēzus guļ. Klusumā sāk dzirdēt patiesu melodiju par sevi, cilvēkiem, pienākumiem – viņi ceļas, tik lieli, ka bail. Bet Tu nebisties – Jēzus

guļ, lai radītu MIERA UN PAĻĀVĪBAS melodijas, kurās Tev aizvien biežāk jāieklausās, nevis Viņš guļ it kā neliktos zinīs par Tevi. Kad PAĻĀVĪBAS mūzika skan arvien skaļāk, Tavā klusuma koncertā bailes, sāpes un nemiers paliek klusāki. Ja? Un drīz vien skaļās baiļu bungas un taures ir knapi saklausāmas. PAĻĀVĪBAS UZ DIEVU simfonija uzvar! DROSME klausīties PATIESĪBAS melodijā par SEVI – Gavēņa pauzes sarkana lampiņa. Gods Dievam! Āmen.

Inese Zile

EKUMENISMA BALSS MADONAS DRAUDZĒ

– Kas jums tik skaisti dzied? – šo jautājumu Madonas katoļu baznīcā Svētās Mises laikā uzdevuši daudzi. Un atbilde skan – gan psalmu dziedājumā, gan kori bieži solo izpilda **Sintija Paegle**.

Sintija ir luterāne. Viņas vīrs Guntars ir luterāņu mācītājs un kalpo Cēsvainē, Lubānā, Ļaudonā. Sintija ik svētdienu dzied Madonas katoļu baznīcā un jau vairākus gadus kopā ar bērniem dodas arī draudzes svētkoļojumā uz Aglonu.

– Runājot par katoļu baznīcu, man ir sajūta, ka esmu atgriezies mājās, – saka Sintija. – Bērībā, kad mācījās mūzikas skolā, skolotājas regulāri vilka dziedāt baznīcas svētkos. Studiju gados Rēzeknes augstskolā baznīcā mani lūdza padziedāt skolotāja Baiba Putniņa. Baiba ir luterāne, un es devos uz Cēsvaines luterāņu baznīcu. Tur viņu tomēr nesastapu, un vēlāk atklājās, ka ērģeles Baiba spēlē Cēsvaines katoļu baznīcā. Tā sāku dziedāt Svētajās Misēs. Par priesteri Cēsvaines draudzē tobrīd kalpoja Māris Ozoliņš. Man patika turienes gaisotne un cilvēki. Pēc Svētās Mises notika sadraudzība un dalīšanās, tad priesteris teica, ka jānāk mācīties katehisms un jānokristās.

Ar vīru iepazīnāties ekumeniskajā dievkalpojumā Cēsvaines katoļu baznīcā. Trijātā ar priesteri muzicējām, braucām slēpot. 23

gadu vecumā tiku nokristīta Lazdonas luterāņu baznīcā, ar Guntaru salaulājāmies Lubānas luterāņu baznīcā.

Vai par dziedāšanu katoļos vīrs neiebilst?

Guntars to ļauj un saka, ka viņam ir vieglāk, ja luterāņu draudzē nedziedu, jo tad draudze klausītos kā koncertā, savukārt tagad cilvēki dzied paši. Ar mūsu bērniem uz dievkalpojumu luterāņu baznīcā, protams, dodamies.

Atskatoties varu teikt, ka iesākumā katoļu baznīcā kopā ar Daci Sināti sāku dziedāt slavēšanas vakaros. Liels virzītājs ģitāras spēlēšanā bija mans vīrs, jo laikā, kad Madonā kalpoja Hanss Jenzons, Guntars bija paligmācītājs, un abi organizēja Alfa kursu. Vīrs toreiz paziņoja, ka man jāspēlē ģitāra – Ilze Krastiņa spēlēja ļoti labi, un es mēģināju tikt viņai līdzī. Tagad reiz vakara Svētajā Misē Madonas draudzē varēju nospēlēt pat visu liturģiju.

Kur esi mācījusies un kādi ir tava darba pienākumi?

Mācījos Cēsvaines mūzikas skolā, beidzu turienes ģimnāziju. Studēju vācu valodas pedagogu programmu Rēzeknes augstskolā. Esmu vācu valodas skolotāja Cēsvaines vidusskolā un uz ceturtdaļslodzi – direktora vietniece. 2018. gadā iestājos Mūzikas akadēmijā, kur studēju profesionālās ievir-

– Man patik gan slavēšanas dziesmas, gan klasiskais garīgo dziesmu repertuārs, – teic Sintija Paegle. – Tāpat patik poļu komponista Pāvela Bembeneka un Pjotra Palkas dziesmas, ko pazīstam caur liturģiskās mūzikas darbnīcām.

zes bakalaura programmu “Vokālais pedagogs”. Kopš 2019. gada par vokālo pedagogu strādāju Jāņa Norviļa Madonas mūzikas skolā. Bakalaura darbu Mūzikas akadēmijā aizstāvēju par tēmu “Stājas pilnveides iespējas kora klases audzēkņiem dziedāšanas stundās”. Šis tēmas izpēte mani aizrāva, un iegūtās zināšanas izmantoju praksē. Stundas sākumu vienmēr atvēlu tam, lai audzēknis izstaipītos, veiktu elpošanas vingrinājumus, tikai tad sāk dziedāt. Stājas pilnveides un elpošanas vingrinājumus lieku veikt arī Madonas jautā kora dalībniekiem, jo esmu šī kolektīva kormeistare.

Kori vienmēr esi dziedājusi arī pati.

Pirmais koris bija mūzikas skolā, pēc tam dziedāju Cēsvaines jautajā kori. Sekoja ilgāka pauze, jo viens aiz otra dzima bērni. Visbeidzot izvēlējos savai dzīvesvietai

tuvāko kori – dziedu jautajā kori “Madona”.

Tā kā tuvojas Dziesmu svētki, šis gads ir intensīvu mēģinājumu laiks. Man šie būs piekto Dziesmu svētki. Domājot par svētkiem, neatceros neko tādu, kas būtu negatīvs. Varbūt vienīgi to, ka saulē kādreiz esmu apdegusi (smaida). Dziesma ļauj piedzīvot tik plašu emociju gammu! Prātā nāk 2018. gada Dziesmu svētki ar milzīgo prieka lādiņu un arī raudāšanu, kad virsdiriģents Edgars Račevskis kopkorim diriģēja Lūcijas Garūtas “Mūsu Tēvs”.

Dziedi gan solo, gan ansambli un kori – kas Tevi piepilda visvairāk?

Man ļoti patīk kopskaņa. Brīdī, kad akordi saplūst, var teikt, es *kūstu*. Madonas kultūras namā vadu arī vokālo ansambli, un tas ir pandēmijas laika katoļu draudzes ansambļa turpinājums.

Ar pandēmiju bija tā, ka slodze man visur bija tik liela, ka 2000. gada pavasarī bija sajūta, ka organisms vairs neizturēs. Jutos uz robežas, un pēkšņi viss tika aizslēgts un nogriezts. Ģimenes draugi vēlāk smējās: – Ak, tad tevīs dēļ šitas viss...

Dievs man tiešām iedeva nosacītu atpūtu, kaut darba jau pietika. Kopumā pandēmija, protams, bija liels grieziens visam, arī dziedāšanai – bērniem tik grūti bija pie-

slēgties un ekrānos dziedāt, tāpat pieaugušajiem. Nekas klātienē nenotika, visur bija jālieto sejas maskas, jāievēro distance. Pasniedzēja Mūzikas akadēmijā toreiz teica: – Būtu labi tev kādā sastāvā tomēr padziedāt. Tad Madonas katoļu baznīcas ansamblis bija man īsta dāvana.

**Inese Elsiņa,
Agra Veckalniņa foto
un foto no personīgā albuma**

MADONAS PĀRSTĀVJI VĪRU REKOLEKCIJĀS

Nedēļas nogalē pirms Lielā gavēņa Aglonā notika Svētā Jāzepa vīru rekolekcijas, kurās sapulcējās vīri no visas Latvijas, tai skaitā četri pārstāvji no Madonas draudzes. Pēdējos gados Svētā Jāzepa vīru rekolekcijas vadīja misionārs Dons Tērbits no ASV, taču šoreiz rekolekciju vadītāja lomā bija Uldis Žurilo. Pārsteidzoši, cik daudz Latvijā ir kristīgu vīru, kuri vēlas iet garīguma ceļu, stiprināties ticībā un augt mīlestībā! Šajās rekolekcijās piedalījās apmēram simts dalībnieku, un apbrīnojami skaidri un spēcīgi skanēja vīru balsis Aglonas bazilikas velvēs, kad Svētās Mises

laikā mēs visi kopā dziedājām lūgšanas un dziesmas. Lai gan daudzās draudzēs vīru grupas ir nelielas un vīri nav naski uz pulcēšanos, lai kopīgi lūgtos un slavētu Dievu, tomēr, kā secinājām sarunās, vīru spēks ir praktiskie darbi, kurus viņi veic draudzē, baznīcas un ģimenes uzturēšanā, dažādos kalpojumos un misijās. Vīru kopiena noteikti veicina izaugsmi, sadarbību gan vietējā, gan valsts mērogā. Rekolekciju laikā tika dibināti kontakti, lai organizētu viesošanās citās draudzēs un uzņemtu viesus arī pie mums Madonā.

Aivars Zariņš

MATERIĀLI ALFAI UN JAUNIEŠU ALFAI

25. februārī Rīgā, Mateja baptistu draudzē tika atklāta Alfas filmu sērija un Alfas Jauniešu sērija latviešu valodā. Tie ir materiāli, kurus var izmantot Alfa kursa veidošanā.

Alfa filmu sērija ietver 16 filmas, kuru garums ir 25 minūtes. Katrā materiālā tiek izklāstīta kāda no ierastajām Alfa kursa tēmām, piemēram, kas ir Jēzus, kā un kāpēc lasīt Biblii, kas ir Svētais Gars utt.. Tāpat video ir iekļautas cilvēku liecības un ekspertu intervijas. Tas nozīmē, ka Alfas norisē nav nepieciešami lektori. Materiālu papildina divas apmāci-

bu sērijas par to, kā rīkot Alfa kursu.

Jauniešu sēriju veido 13 video materiāli, trīs apmācību sērijas un ceļvedis mazo grupu vadīšanai. Alfas Jauniešu sērija ir īpaši veidota, lai uzrunātu un iesaistītu jauniešu auditoriju.

Filmu sērijas veidoja Alfas Lielbritānijas un ASV komandas. Pēc tam tās tulkotas latviešu valodā.

Video materiāls pieejams lejupielādei vai atskaņošanai tiešsaistē bez maksas caur mājaslapu www.alfakurss.lv.

Redakcija

DEJAS MEDITĀCIJĀ GŪTAIS

Divas dienas februāra vidū Kalna skolā notika Dejas meditācijas apmācība. Kursu vadīja māsa Diāna OP un Mūzikas akadēmijas dejas pedagoģijas katedras docente Guna Ezermale. Līdzās dalībniecēm no Madonas katoļu un luterāņu draudzēm nodarbībās piedalījās japāņu meitene, kura šobrīd studē Ventspils augstskolā, brīvajā laikā deju tautisko deju kolektīvā, jo vēlas piedalīties Vīspārējos latviešu dziesmu un deju svētkos.

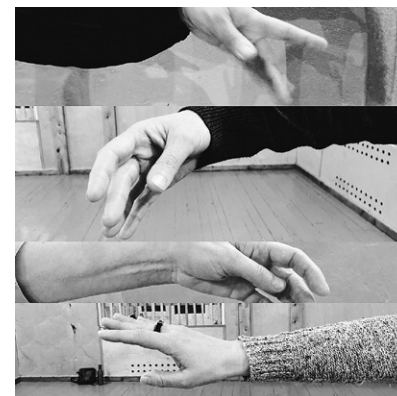
Dejas meditācijā gūtajos iespaidos daļas dažas no kursantēm.

Mārīte: – Bija lieliski atkal satikties pēc garāka pārtraukuma un baudīt kopīgo deju, savstarpējo jutīgumu citai pret citu, sadzirdēt liecības arī par pārbaudījumiem,

izaicinājumiem, kurus paturēt savās lūgšanās. Šoreiz īpaši uzrunāja kāda kustība “Klusuma dejā”. Līdz šim nebiju sadzirdējusi, ko tā ietver, ka mūsu pēdas veido krustu. Līdzīgi kā Jēzus uz krusta bija spiests atsperties uz savām caurdurtajām kājām, lai varētu ieelpot, tā arī mums ir vajadzīgs “atspēriens” no Jēzus krusta ciešanām, kas ļauj iet tik nepieciešamo pārveidošanās ceļu.

Sofija: – Dejas meditācija mani sasniedza pa apkārtceļu. Sākumā tajā iesaistījos, jo ļoti veiksmīgi sakrita visi apstākļi, un galu galā – cilvēkam ir jākustas! Toreiz izvirzīju sev mērķi – nodibināt kontaktu ar savu ķermeni, un var teikt – tas arī ir iz-

devies. Tagad jau ir vilkme pēc šīs īpašās atmosfēras un noskaņas, kuru māsa Diāna regulāri veido. Bieži šķiet, ka šoreiz nu gan būs par grūtu, bet sākam ar lūgšanu, Evaņģēlija lasījumu, un dejas meditācija mani sākas.

Roku stāsti Dejas meditācijā Kalna skolā. Arī rokas piedzīvo meditācijas ceļu. Rokas lido, nes, pieskaras, apskauj, lūdz. Dievam nav citu roku, kā mūsējās.

Danute: – Nereti gadās tā: skan dzirdēta mūzika, tā tad deja kādreiz ir mācīta. Jāiet aplī un jāsāk dejojot. Šķiet, visi soļi ir aizmirsušies un viena nekādi nevaru neko skaisti pat nosojot. Bet! Tavu brīnumu! Kad pievienojas citas dejojotājas, kopā mums izdodas organizēta, ritmiska, glīta kustība, deju raksts. Tas liecina par kopības spēku, kopības harmoniju, saskaņu, iepriekš nesarunātu, tomēr esošu atbalstu.

Sandra: – Dejas meditācija man ir kā ielaist Dieva klātbūtni sevi un neraizēties par kļūdām, neziņu. Iespēja iet caur sava vājuma apzināšanos, ļaujot grupai palīdzēt. Liela dāvana ir dejas satvert, ka esi pieņemta un ka kļūdām ir spēja tevi aizvest citos apvārsņos. Dejas meditācija ir kā lūgšanu taisnais ceļš caur sirdi uz Dievu, apejot prātu, kas cenšas kontrolēt un ievest saspringumā, nedrošībā. Lielisks veids, kā mācīties paļaušanos. Un vēl – tas ir pavisam cits veids, kā tuvoties Dievam, būt lūgšanā un atrasties no ikdienas problēmām. Jūtos kā pārceļus citā pasaulē, nedaudz tuvāk Debesu valstībai!

Inese Elsiņa

MAZĀS TERĒZES MAZĀIS CEĻŠ

(Sākums izdevuma "Kāpt Kalnā" iepriekšējos numuros)

Lai kļūtu par svēto, ar vēlēšanos vien nepietiek. Savas dzīves laikā Terēze pakāpeniski sapratīs, ko tik liels svētums ietver. Svētuma saturs Terēzei ir viens – un tā ir mīlestība. Mīlestības pilnveide, nobriešana. Šāda svētuma definīcija Terēzes laikā nebija populāra. Svētums tolaik vairāk tika saprasts kā piepūles un darbu rezultāts. Kā upuru pieešana, atteikšanās, sevis aizliegšana, askēze.

Svētums kā askēze. Ja askēze vāja, par svētumu nerunā; jo lielāka askēze – jo lielāks svētais. Šādā teoloģijā tikumu praktizēšana ir nevis Dieva mīlestības izpausme, bet viena no askēzes izpausmēm. Terēze vēlas dzīvot un mirt mīlestībā, un te nav runa par sajūtām, bet par atdošanos mīlestībai, ievērojot visas šīs mīlestības prasības.

To laik mūķenes sevi veltīja Dieva taisnībai, lūk, kur ir atšķirība. Pienesa upuri Dieva taisnībai par grēciniekiem, lai nomierinātu Dieva dusmas. Par šādu garīgu mēs Latvijā vēl varam lasīt savās lūgšanu grāmatiņās. Tas izriet no Jēzus upura teoloģijas, kurā Jēzus pie Krusta sevi upurē Dieva taisnībai.

Draudzē ticīgie ne visai vēlas, lai prāvests runātu par svētumu. Kad viņš runā par svētumu, cilvēki nolaiž acis, jo ir redzējuši prāvestu kopā ar grēciniekiem dzeram alu. Pie tam bez sutanas. Draudze prāvestu "atceļ" no svēto kārtas. Tā mēs

viens otram atņemam cerību uz svētumu: prāvests biktskrēslā – grēciniekiem, draudze – prāvestam. Protams, katolis, kura teoloģiskā domāšana aprobežojas ar kanonisko tiesību grāmatu, tūlīt teiks, ka prāvestam jādod ticīgajiem piemērs. Kanoni to prasa, bet palūkosimies Evaņģēlijā, kādu piemēru sava laika ticīgajiem farizejiem – "kanonistiem" – deva Jēzus un padomāsim pēc būtības. Svētums cilvēkā ir visu iespējamo mīlestības izpausmju kopums – tāda varētu būt definīcija, ko atrod Terēze. Askēze ir svarīga, bet tik daudz, cik tā kalpo mīlestībai. Lūkojoties uz savu nespēku un nepilnībām, Terēze saka: "Ja arī es nokristu zemē savā nespēkā, tā ir iespēja ļaut Tev, Dievs, mani piecelt, un es zinu, ka Tu mani piecel-

si vienmēr, jo es paļaujos uz Tevi, uz Tavām stiprajām rokām." Terēze saka, ka ne jau tāpēc Jēzus ir devis bausli "Esi pilnīgi, kā jūs Debesu Tēvs ir pilnīgs", ka neviens to nevar izpildīt. Terēze diskutē ar rekolēkciju vadītāju, kurš viņai aizrāda, lai viņa savas vēlmes apvalda arī attiecībā uz svētumu. Būt lielai svētajai nozīmē lielu mīlestību. Terēze saka: "Mana svētlaipe, manas laimes papildījums esi Tu, Jēzu, konkrēta persona, paties Dievs, bet arī paties cilvēks." Visvairāk lietotie vārdi Terēzes rakstos ir "vēlēties mīlēt Jēzu", "vēlēties mīlēt". Terēze saka: "Mīlestība ir vienīgais, kas mani pievelk, mani pilnībā saista. Mīlēt – tas ir dzīvot, nemīlēt – tā ir nāve." Terēze sevi nes milzīgu apetīti mīlēt, milzi-

gu vēlmi: "Es gribu mīlēt Jēzu un tūkstoš veidos to apstiprināt. Mīlēt Dievu, kā neviens nekad nav mīlējis." Klosterī vēlme mīlēt kļūst par gribu mīlēt. Mīlēt vairs nenozīmē just mīļotā klātbūtni. Mīlēt nozīmē vienmēr izvēlēties pildīt Jēzus gribu. Tādā veidā notiek mīlestības briedums, kas ved uz mīlestību upurējošā dimensijā. Svētais Gars, kas ir Tēva un Dēla mīlestība, kas ir substancionāla mīlestība, persona, kas mūs piepilda, Viņa darbība ir dziedinoša

gan miesai, gan dvēselei. Viņš vienīgais spēj mūs darīt mīlošus, uzvarēt mūsu grēku, mūs mīlot. Svētais Gars spēj izdarīt tā, ka ievainojumi un brūces, kas mūsu dvēselē nāk no citiem cēloņiem, kļūst par mīlestības brūcēm, caur kurām Dievs var mūs dziedināt. Tā savukārt ir Jāņa no Krusta doma.

Priesteris Māris Ozoliņš

Referāts nolasīts Garīgajā seminārā

3.10.2022.

SVĒTDIENAS SKOLAS DZĪVES RITMS

Madonas katoļu draudzes bērnu ceļojums uz Pirmo Svēto Komūniju jau tuvojas mērķim. Esam pavasara gaidās, bet šobrīd izdzīvojam Gavēņa laiku. Piedzīvojam Dieva žēlastības laiku un pārdomājam savu izturēšanos pret citiem, atsakāmies no nosodīšanas, mācāmies būt paklausīgi. Visi kopā lūdzamies gan mājās, gan baznīcā un ieklausāmies Dieva Vārdā. Svētdienas skolā bērni apgūst lūgšanas, mācās baušļus un gatavojas Grēksūdzes sakramentam.

Janvārī pie mums ar stāstījumu par Jānavu Mariju un Jēzus piedzimšanu ciemojās Sanita Solovjeva. Viņas meitas Anna un Marta arī gatavojas Pirmajai Svētajai Komūnijai. Savukārt februārī Svētdienas skolā ciemojās Aivars Zariņš un ar dažādiem interesantiem piemēriem atklāja bērniem Svētās Trīsvienības noslēpumu. Bērniem ļoti patika. Viņi ir gatavi biežāk sagaidīt ciemiņus, lai tuvāk iepazītu Dievu. Pateicoties Venerandas ieteikumam,

bērni baznīcā pirms vakara Svētās Mises tagad kopīgi lūdzas Rožukroņa lūgšanu. Lūdzamies vienu reizi mēnesī.

Pēc kopīgās Rožukroņa lūgšanas bērni dalījās savās pārdomās.

Anna: – Man patīk kopā ar visiem lūgties. Lūgšana nav sarežģīta. Mani lūgšanas nodomi bija par ģimeni, par Ukrainas bērniem, par nākamajiem nedēļas skolā.

Marta: – Rožukroņa lūgšanā piedalījos divas reizes. Biju nedaudz satraukusies, jo bija skaļi jālasa un jāvada lūgšana. Mani nodomi bija par ģimeni un Ukrainu. Arī turpmāk piedalīšos kopīgajā Rožukroņa lūgšanā.

Valters: – Man patīk ar visiem bērniem būt kopā un lūgties Rožukroņi. Mani nodomi bija par savu mīļo ģimeni un ra-

diem, kā arī par aizgājušiem tuviniekiem.

Jēkabs: – Kopīgajā lūgšanā bija grūti, jo daudz jālasa. Ļoti patika, ka Rožukroņa lūgšanai pievienojās arī mana mamma.

Mārite Indriksone

KAS IR ATLAIDU ŽĒLASTĪBA?

15. februārī attālinātā formātā klausījā-mies priestera Ingara Stepkāna lekciju par atļaidām. Lekcija modināja daudz iekšējās lūgšanas jautājumu, analīzi, vēlmi iepazīt dvēseles dziļākus līmeņus. Turpinājumā – neliels ieskats priestera Ingara teiktajā.

Ja nebūtu grēka, nebūtu nepiecieša-mības pēc atļaidām. Katrs grēks ievaino attiecības ar Dievu un otrkārt – ie-vainojam savu dvēseli un pada-rām to vieglāk ietekmējamu. Sākam mazāk pretoties jaunā gara kārdinājumam, kļū-stam vājāki. Jo vairāk atkārtojam grēku, jo lielāks ir grēka netikums. Ir divējādi grēka smagumi: smags vai nāvīgs grēks. Ar smagajiem grēkiem zau-dējam Dieva žēlastību, saikni ar Die-vu. Smagie grēki ir pret Dieva likumiem. Atjaunot attiecības ar Dievu un saņemt dziedināšanu var tikai caur grēksūdzi. Lūgšana, askēze, labie darbi ir veids, kā va-rām atjaunot Dieva žēlastību un attiecības ar Viņu, jo arī ikdienišķs grēks ievaino dvē-seli, vājina gara spēku, bet to "vieglāk" var atjaunot caur šiem trim darbības veidiem.

Der atcerēties par atļaidu efektivitāti, proti, atļaida ir nāvīgā soda atļaišana par grēkiem, kuru vaina jau ir izdzēsta. Kā tas izpaužas dzīvē? Piemēram, cilvēks izsūdz grēkus, saņem piedošanu, un caur šo Dieva žēlastības aktu atjaunojas attiecības ar Die-vu. Caur Baznīcu saņem dziedināšanas žē-lastību, caur svēto nopelniem. No kurienes mēs varam saņemt šādu palīdzību? Kāds jau pirms mums ir atstājis mantojumu caur Baz-nīcu. Atalgojums nāk no svēto sadraudzī-bas. Svēto sadraudzības labumus mēs sau-cam par Baznīcas dārgumiem. (Katehisms 383. lpp.) Kāpēc šis mantojums iegūts caur svēto sadraudzību? Dieva priekšā nevienš nav miris, nāve nepastāv, nāve ir ieeja jau-nā realitātē.

Kas var saņemt šis žēlastības? Baznīca tās dod katram, kas piedalās atļaidu diev-kalpojumos vai Baznīcas noteiktās svētku dienās, izpildot vairākus nosacījumus. Šis žēlastības var saņemt tie, kas paši ir svēt-darošās žēlastības stāvoklī, proti, piegājuši pie grēksūdzes, pieņēmuši Svēto Komū-niju, mēdz būt arī papildus nosacījumi, piemēram, palūgties Svētā tēva no-domā.

Atļaida ir Dieva dāvana, bet kas tad ir žēlastība? Žēlastība ir nepelnīta dāvana, ko Dievs dāvā un kas ir nepieciešama dvēseles glābšanai. Vai uzklau-sīta lūgšana ir žēlastība? Vai tā ir pilna mēra žēlastība vai daļēja, kad paši tajā līdzdarbojamies? Vai veselība ir pilna mēra nepelnīta dāvana?

Pilna mēra žēlastība ir grēku piedoša-na caur Grēksūdzes sakramentu un Svēto Misi, kad mēs, cilvēki, varam pieņemt Jēzu Kristu zem maizes un vīna zīmē. Pilna mēra žēlastība ir atgriešanās, ticība. Pie-mēram, kad caur kādu notikumu Dievs dod iespēju atgriezties.

Vai padoms ir žēlastība? Vai varam to saukt par padoma žēlastību? Vai palīdzība var būt žēlastība? Piemēram, kādā jautā-jumā lūdzam palīdzības žēlastību. Šie visi ir meditatīvi jautājumi gavēnim – vai savā dzīvē spējam atpazīt Dieva pilna un daļēja mēra žēlastības un par tām pateikties? Vai esmu saņēmis atļaidas, un kā tās izpaužas manā dzīvē, vai redzu, kā to ietekmē mai-nās mana tagadne? Vai cenšos tās saņemt?

Par ko var lūgt caur atļaidu žēlastību? Var lūgt par sevi, citiem – līdzīgi kā to da-rām caur Svēto Komūniju. Ļoti svarīgi ir lūgt par dvēselēm šķīstītavā. Diemžēl nevar zināt, vai dvēsele tādā veidā tiek glābta, bet Dievs redz mūsu aktīvo nostāju par tiem, kas cieš.

Vislabāk, ja neatkārtojam grēkus. Pat ja

daži grēki pieturas un negrib laist vajā mūsu sirdi, tā var kļūt par mūsu šīs zemes šķīsti-tavu. Praktisks piemērs: pēc izdarīta grēka lūgt, lai Dievs dzēs grēka sekas, lai tās neiet tālāk. Ja cilvēks ir izplatījis nepatiesas bau-mas, jālūdz Dievam, lai tās ātrāk tiek aiz-mirstas, lai sekas netraucē cilvēkiem dzīvot. Noslēgumā priesteris pateicās par iespē-ju iedziļināties atļaidu tēmā: “Iestājoties seminārā, vajadzēja atklāt jaunu pasauli,

saprast, ko varu darīt, lai mazinātu grēku sekas caur lūgšanu, gavēni, veiktu labos darbus, kā arī izmantot svēto sadraudzības augļus. Kur smelties ticību grūtos brīžos? Kaut paskatīties uz Tēva Pio bildi, stipri-nāties viņa atstātajā garīgajā mantojumā, kas ir salīdzinoši nesens – no 20. gadsimta! Savas ticības dzīvei smeļos spēku arī svēto nopelnos.”

Inese Stoklosa

FILMA “CĪŅAS ISTABA” IEDVESMO

Noskatījies 2015. gadā uzņemto kristīgo filmu “Cīņas istaba” (“War room”). Angļu un krievu valodā tā pieejama tīmekļa vietnē *kurmis.lv*. Filmas galvenais vēstījums ir par to, kā ar nepilnībām sevī un citos kristietim cinīties ar pareizajiem ieročiem un resursiem.

Filmas centrā ir ģime-ne – precēts pāris un meiti-ņa. Vīra un sievas attiecības nav laimīgas, un arī bērns neļūtas labi. Sieva Elizabete vīra nepilnības var uzrakstīt uz trim lapām. Viņa, šķiet, ir aizmirsusi, ka vīrs nav ie-naidnieks, bet īstais ienaid-nieks ir ļaunais gars. Nereti tiešām aplami uzskatām, ka mums jācinās pret saviem tuviniekiem vai līdzcilvēkiem, kaut patiesībā mums vairāk par viņiem jālūdzas un jāļauj Dievam darboties. Visspēcīgākais kristieša ierocis pret ļaunumu ir lūgšana. To aplieci-na arī filma. Strādājot par nekustamo īpašu-mu aģenti, Elizabete iepazīstas ar kādu ticī-

gu kundzi. Klāras kundze Elizabetei iemāca, kā lasīt Svētos Rakstus un lūgties. Klāras un arī Elizabetes istaba ir telpa, kur, pavadot laiku lasot un lūdzoties, tiek izcīnītas sva-rīgas uzvaras. Filmā tik bū-tiska ir Elizabetes un Klāras iepazīšanās, jo tā parāda, cik ļoti kristieši viens otram var palīdzēt, daloties savā ticības pieredzē. Elizabetes laiks kopā ar Dievu ietek-mē un ir piemērs arī viņas meitiņai, kas ātri vien sāk pierakstīt lūgšanas. Elizabe-tes miers, milestība un pie-došana raisa pārmaiņas arī vīrā. Attiecības ģimenē ļoti

uzlabojas, un daudz ciešākas kļūst arī katra attiecības ar Jēzu. Klāras kundze ar savu tici-bu Elizabetes redzējumu par ticīgu cilvēku ir absolūti mainījusi, tas savukārt pārvērs visu viņas ģimeni. Filmā ir daudz notikumu, kas iedvesmo tiekties pēc Dieva klātbūtnes un iedvesmo aicināt Viņu savā ikdienā.

Linda Kaščuka

AVĪZES VĀKA ZĪMĒJUMA SKAIDROJUMS

Gavēņa laikā, apcerot Jēzus ceļu uz Tēva mājām, kas piepildīts ar sāpēm, ciešanām, apkārtējo nodevību, cilvēku novēršanos un nežēlību, mēs kontemplē-

jam sirdi un skatienu uz pasauli ar Cerību. Kā to darīja arī Jēzus.

Ingunā Jankovska

JAUNIEŠU VAKARI MADONĀ

Pēc ilgāka pārtraukuma Madonas draudzē atsākušies jauniešu vakari. Ik ceturtdienu tiekamies, lai pavadītu laiku sadraudzībā un augtu kopā ticībā. Tikšanās reizēs esam iepazīnuši Bībeli, lūgušies, dalījušies pārdomās, spēlējuši spēles un iepazīnuši cits citu, devušies uz Adorācijas kapelu un janvāra izskaņā ieklausījušies barikāžu dalībnieku stāstos. Savukārt Lielajā gavēni mūs ievadīja priestera Māra katehēze, pēc kuras,

kā pienākas pirms Pelnu dienas, mīlojamies ar pankūkām. Nedēļā, kad apritēja gads kopš agresora iebrukuma Ukrainā, lējam ierakumu sveces Ukrainas karaviņiem.

Rasa stāsta: "Man patīk jauniešu vakari, jo tā ir laba iespēja satikties ar citiem līdzīgi domājošiem mana vecuma cilvēkiem, iepazīties un kopā darīt daudz interesantu lietu."

Ramona Zariņa

KĀPĒC TAGAD ŠIS VĀRDS?

Bībelē katrs vārds ir svarīgs, nozīmīgs. Izņēmums nav arī skaitlis 12. Skaitlim divpadsmit ir īpaša nozīme kā Dieva izredzētās tautas, Israēla, cilšu skaitam (Atk 21,12). Jau Vecajā Derībā minētas divpadsmit seno izraēļu ciltis. Dieva apsolījums Ābrahāmam aprakstīts 1Mz 17,20. Klausoties liturģiskos lasījumus par Jāzepu, esam iepazīnušies ar notikumiem, Dieva vadību Jēkaba divpadsmit dēlu attiecībās (1 Mz 42, 13).

Jaunajā Derībā sastopamies ar notikumu, kas stāsta par Jēzu 12 gadu vecumā, kad zēns paliek pie rakstu mācītājiem Jeruzalemes templī, tos klausoties un izjautājot (Lk 2,42). Atklāsmes grāmatā 12,1 lasām par Mariju: ".... saulē tērpta, mēness apakš viņas kājām un viņai galvā divpadsmit zvaigžņu kronis". Mk 5, 42 lasām par 12 gadus vecas meitenes izdziedināšanu. Turpinot iepazīties ar Jēzus kalpošanu, Bībelē lasām par kādas sievietes dziedināšanu, kur minēts skaitlis divpadsmit (Mk 5, 25).

Šoreiz uzdevumā arī šis skaitlis – vārds. Katra vārda "divpadsmit" burti atrodas uz lauztas līnijas visos virzienos, bet ne pa diagonāli. Vārdi nekrustojas un nepārklājas. Iezīmējot visus atminētos vārdus, pāri paliks 7 burti, kas veido atbildes vārdu. Vienu vārdu var izlasīt slīprakstā.

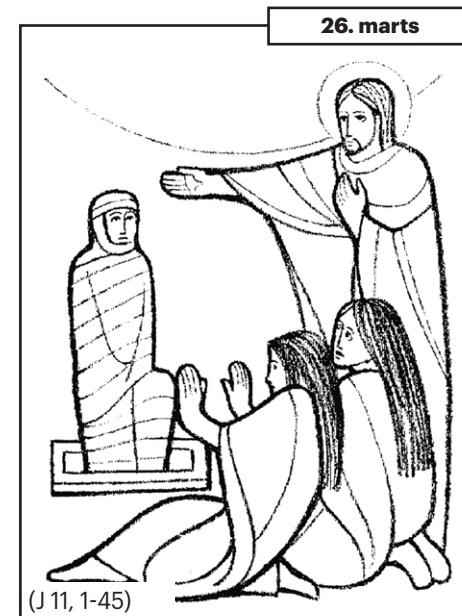
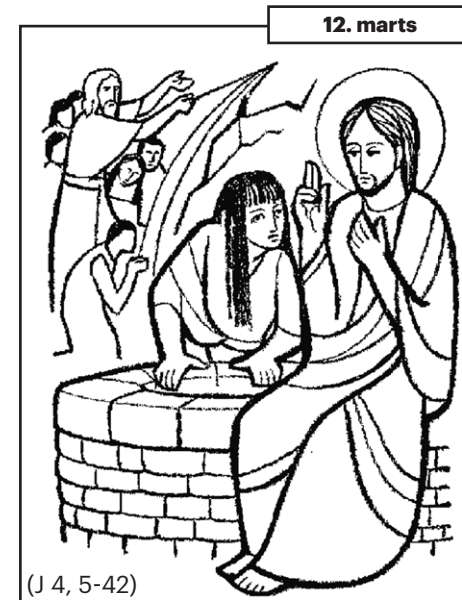
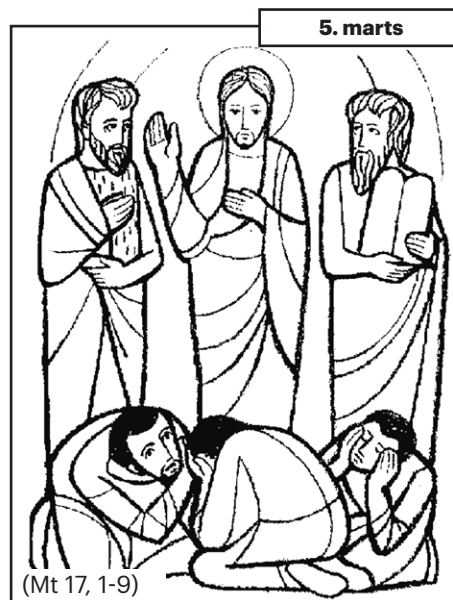
Jautājums – kāpēc tieši šobrīd "pāri paliek" šis vārds?

Palmira Gailite

D	I	V	P	A	D	S	M	I	T	M	I
G	A	D	A	P	V	I	D	D	I	S	T
D	P	S	D	S	M	I	T	I	A	D	D
I	V	M	S	M	T	I	M	V	P	A	I
D	T	I	D	I	D	V	S	D	A	P	V
I	V	P	A	T	I	V	P	A	D	S	M
V	I	D	D	I	S	D	A	P	V	Ē	I
P	A	D	S	V	M	I	T	N	I	D	T
S	T	I	M	P	A	D	S	M	I	T	

Svētdienas Evanģēlijs

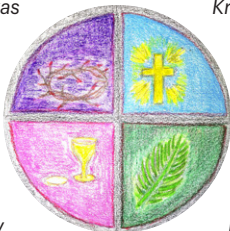

GRĒKNOŽĒLAS KANONS KUNGAM JĒZUM KRISTUM

Valdniek, Dievs Kristu, kas ar Savām ciešanām manas bēdas dziedējis esi un ar Savām vā-tīm manas vainas ārstējis, dāvā man, kas daudz Tavā priekšā grēkojis, aizkusti-nājuma asaras. Neliedz manai miesai savienošanās ar Tavas Dzīvudarošās Miesas smaržu un sniedz manai ar ienaidnieka grēka žulti padzirdītai dvēselei Tavu dārgo asiņu saldmi. Pacel manu velnišķā mazdūšībā nonī-kušo prātu pie Sevis un izved no bojā ejas dziļumiem, jo nav mani nožēlas, nav mani aizkustinājuma, nav mani mierinošu asaru, kas vada Dieva bērņus pie sava Tēva. Ik-dienas kaislībās ir aptumšojies mans prāts, slimībā

es neprotu Tevi pieminēt, nemāku sasildīties ar Tevi mīlošas sirds asarām. Valdniek, Kungs Jēzu Kristu, visa labā Saturētāj, dāvā man pilnu grēknožēlu un čaklu sirdi, kas Tevi mek-lētu. Dāvā man Savu žēlastību un at-jauno mani Tavu Tēlu redzošās acis. Lai arī esmu atstājis Tevi, jel neatstāj Tu mani; iznāk pie manis, aizved uz savām ganībām un pieskaiti Sava izredzētā Ganāmpulka avim, un kopā ar tām paēdini mani no Savu Dievišķo Noslēpumu bagātības; Lūdzu to Tavas Visšķīstās Mātes un visu Tavu svēto lūgša-nu dēļ. Āmen.

Lūgšana no Pareizticīgo baznīcas

Madonas Kristus Karaļa draudze

Prāvests priesteris Māris Ozoliņš (t. 29191335)

Konts: LV19UNLA0095132107450

Mājaslapa: www.madonasdraudze.lv

Alūksnes Svētā Bonifācija draudze

Prāvests priesteris Ingars Stepkāns (t. 29479873)

Konts: LV51UNLA0050000623546

Gulbenes Vissvētākā Sakramenta draudze

Prāvests priesteris Gaitis Dubults (t. 29496415)

Konts: LV49PARX0012759900001

Mājaslapa: www.gulbenes.rkd.lv

Jaunkalsnavas draudze

Prāvests priesteris Elvis Rudovičs (t. 29559299)

Lubānas Svētās Ģimenes draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vilaks OSPPE

(t. 26471142)

Cesvaines Vissvētākās Jaunavas Marijas Bezvainīgās Sirds draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vilaks OSPPE (t. 26471142)

Konts: LV44HABA0551033034903

Mājaslapa: www.cesvainesbaznica.lv

Ērgļu Svētā Krusta draudze

Prāvests priesteris Arnis Maziljevskis

(t. 29397048)

Pļaviņu Kunga Debeskāpšanas draudze

Prāvests priesteris Elvis Rudovičs

(t. 29559299)

Konts: LV83HABA0551036163033

Mājaslapa: www.plavinudraudze.lv

Pateicība visiem, kas ziedojat! Izmantojiet arī turpmāk iespēju ziedot baznīcu uzturēšanai un komunālo rēķinu segšanai. Ziedojumus sūtīt uz dekanāta draudžu kontiem!

„KĀPT KALNĀ”

Izdevuma redakcija: draudžu priesteri; Inese Elsiņa, Mārite Kampāne, Dāvis Ozoliņš, Diāna Lozko, Palmīra Gailīte, Ginta Ābelīņa. Vāku zīmējumu autore – Inguna Jankovska.

Lappušu nosaukumos – citāti no 34. psalma. Makets: Aina Pidika. Iespiests: SIA „Erante”. Vēlamais ziedojums par izdevumu, sākot no 0,50 EUR.

Ikdienā noderīgi mediji: telos.lv, „Radio Marija”; katolis.lv; „Katoļu Baznīcas Vēstnesis”.